

Sygn. akt I C 77/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lutego 2018 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSO Barbara Wiśniewska

Protokolant: sekr. sąd. Grzegorz Nitka

po rozpoznaniu w dniu 2 lutego 2018 r.

sprawy z powództwa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w T.

przeciwko M. K. iB. K. (1)

o zapłatę

I.zasądza od pozwanych M. K. i B. K. (1) solidarnie na rzecz powódki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w T., z weksła, kwotę 105.607,88-,zł (sto pięć tysięcy sześćset siedem złotych, osiemdziesiąt osiem groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie poczynając od dnia 1 grudnia 2016 r. do dnia zapłaty;

II.zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz powódki kwotę 10.804,00-,zł (dziesięć tysięcy osiemset cztery złote) tytułem zwrotu

kosztów procesu;

I C 77/17

UZASADNIENIE

Powódka (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w T. pozwała M. K. i B. K. (1) o zapłatę kwoty 105.607, 88 zł . Złożyła pozew w postępowaniu nakazowym i wniosła o zasądzenie solidarnie od pozwanych, z weksła kwoty 105 607,88zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od 1.12. 2016r do dnia zapłaty oraz o zasądzenie według norm przepisanych kosztów postępowania nakazowego w tym uiszczonej przez powoda opłaty od weksła . W przypadku braku podstaw do wydania nakazu zapłaty złożono wnioski o rozpoznanie sprawy w postępowaniu zwykłym według żądania wyżej sprecyzowanego. W uzasadnieniu pozwu wskazano, że powód posiada weksel z 27.01. 2016r wypełniony na kwotę 105 607, 88zł z terminem płatności 29.11. 2016r. . Pomimo poinformowania pozwanych zgodnie z wymogami deklaracji wekslowej o kwocie, terminie i miejscu płatności weksła, pozwani nie dokonali wykupu weksła. Wskazano, że źródłem zobowiązania wekslowego jest umowa leasingu operacyjnego z 27.01. 2016r . Podniesiono, że powód skierował do pozwanych wezwanie do zapłaty , które pozostało bez odpowiedzi.

Sąd stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty.

Ostatecznie na rozprawie w dniu 2.02. 2018r powód wniósł o zasądzenie od pozwanych solidarnie z weksła kwoty 105 607,88zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie poczynając od 1.12. 2016 r do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów wynagrodzenia pełnomocnika w kwocie 5400zł + 17 zł opłaty od pełnomocnictwa + kosztów opłaty od weksła + kosztów opłaty sądowej.

Pozwani konsekwentnie wnosili o oddalenie powództwa.

W odpowiedzi na pozew pozwani podnieśli zarzuty dotyczące weksła :

- stwierdzili, że weksel jest nieważny
- podnieśli, że roszczenie wynikające ze stosunku wekslowego nie jest wymagalne
- wskazali, że brak jest zobowiązania wekslowego
- wskazali, że porozumienie wekslowe i poręczenie wekslowe są nieważne
- wskazali, że weksel nie został okazany pozwany

Pełnomocnik pozwanych w odpowiedzi na pozew wywodził, iż pozwani nie upoważnili powoda do uzupełnienia weksła na sumę wekslową wskazaną na wekslu.. Nadto podniósł, że wypełnienie weksła in blanco nastąpiło niezgodnie z wolą pozwanych . Z ostrożności procesowej pełnomocnik pozwanych podniósł, że powód nie uwzględnił w ramach dochodzonego roszczenia korzyści jakie mu przysługują z tytułu praw do przedmiotu leasingu . Nadto podniósł ,że roszczenie z weksła nie było wymagalne oraz podkreślił, że wadliwie wypełniono weksel w zakresie sumy wekslowej. Wskazano, że weksel jest nieważny gdyż jest sprzeczność między sumą wekslową wskazaną na kwotę 105 607,88zł a wpisaną kwotą słownie .Pozwani wskazali, że weksel załączony do akt sprawy nie jest tym samym wekslem , który pozwani złożyli celem zabezpieczenia roszczeń powoda. Nadto pozwani podnieśli, że deklaracja wekslowa nie określa górnej granicy odpowiedzialności pozwanych. Pozwani podkreślili, iż nie zostali wezwani do wykupu weksła. Ostatecznie pozwani podnieśli, iż powód w pierwszej kolejności powinien skierować swoje roszczenie do Ubezpieczyciela . Złożyli wniosek o zawiadomienie o toczącym się postępowaniu G. S.A z siedzibą w W.. Nadto podniesiono, że SO w Toruniu nie jest właściwy miejscowo do rozpoznania sprawy i wniesiono o przekazanie sprawy do SO w Ł..

Sąd Okręgowy w Toruniu oddalił wniosek pozwanych o przekazanie sprawy do SO w Ł. postanowieniem z 29.04. 2017r.

(...) S.A pismem z 14.07. 2017r (k 92) powiadomiło Sąd ,że podjęło decyzję o niewstępowaniu do sprawy w charakterze interwenienta ubocznego.

Powód po zapoznaniu się z odpowiedzią na pozew w całości podtrzymał, żądanie pozwu . Podniósł , że złożone zarzuty wekslowe są nieuzasadnione. Suma wekslowa została wpisana prawidłowo. Wskazał, że weksel załączony do akt sprawy jest wekslem, który pozwani złożyli na zabezpieczenie roszczeń powoda . Strona powodowa podniosła, że treść weksła została wypełniona zgodnie z rzeczywistą datą wystawienia weksła. W tej dacie została wypełniona deklaracja wekslowa. Powód podniósł, że pozwani mogli zapoznać się z wekslem gdyż weksel znajdował się w siedzibie powódki. Strona powodowa wskazała, że zwróciła się do ubezpieczyciela jednak ten w dniu 24.10. 2016r odmówił powódce wypłaty odszkodowania z uwagi na pozostawienie przez pozwanego w samochodzie kluczyków . Podniósł, że samochód R. , który był przedmiotem leasingu nie pozostaje w posiadaniu powoda gdyż została skradziony w okresie gdy pozwani korzystali z niego. Nie może więc być mowy o tym, iż roszczenie powinno być pomniejszone o korzyści uzyskane przez powoda . W kolejnym piśmie strona pozwana podniosła, że roszczenie powoda została źle wyliczone gdyż umowa leasingu nie została rozwiązana.

Pełnomocnik powoda złożył pismo procesowe, w którym przedstawił wyliczenie żądania pozwu.

Sąd ustalił i zważył co następuje :

27 stycznia 2016r została zawarta między powodem i pozwaną M. K. umowa leasingu operacyjnego numer (...) . W umowie tej powódka wystąpiła jako finansujący a pozwana jako korzystający. Wskazano, że przedmiot umowy czyli samochód ciężarowy R. M. z instalacją alarmową stanowi własność finansującego . Ogólne warunki Umowy Leasingu stanowią integralną część umowy. Czas trwania umowy zaczyna się z dniem podpisania umowy a kończy z upływem ostatniego dnia okresu za który należna jest ostatnia opłata okresowa .Wysokość opłat leasingowych oraz terminy

ich płatności przedstawione są w załączniku do umowy. Ubezpieczającym przedmiot leasingu jest powód. Zgodnie z treścią umowy warunki realizacji umowy sformułowane są w Ogólnych Warunkach Umowy Leasingu stanowiących załącznik do umowy. Korzystający oświadczył, że przeczytał je przed zawarciem umowy i rozumie je. Przewidziano również kaucję zwrotną płatną z pierwszą ratą. Zgodnie z treścią umowy zabezpieczeniem płatności opłat leasingowych i innych należności wynikających lub mogących powstać w związku z umową jest weksel gwarancyjny in blanco podpisany przez korzystającego i poręczony. W OWUL wpisano w pkt4, że opłatami leasingowymi są pierwsza opłata, opłaty okresowe, i inne opłaty. Pierwsza opłata jest płatna przed odbiorem przedmiotu leasingu. Opłaty okresowe są wymagalne w terminach określonych w umowie zgodnie z harmonogramem opłat stanowiącym załącznik do umowy. W przypadku przekroczenia terminu wpłaty kolejnej opłaty okresowej korzystający ma obowiązek bez dodatkowego wezwania wpłacić zaległą opłatę wraz z odsetkami. Finansujący ma prawo każdą dokonaną wpłatę zaliczyć w pierwszej kolejności na poczet należnych odsetek za zwłokę. W przypadku zwłoki z zapłatą co najmniej jednej raty okresowej lub w razie niewywiązywania się korzystającego z obowiązków wynikających z umowy finansującemu służy prawo rozwiązania ze skutkiem natychmiastowym umowy leasingu i prawo żądania zwrotu przedmiotu leasingu. Rozwiązanie umowy w opisanym trybie daje finansującemu prawo żądania natychmiastowej zapłaty wszystkich zaległych rat wraz z odsetkami pokrycia kosztów windykacji a jeśli przedmiot leasingu nie zostanie zwrócony finansującemu, finansujący odbierze przedmiot leasingu na koszt i ryzyko korzystającego co będzie skutkowało dla korzystającego obowiązkiem pokrycia kosztów windykacji. Finansujący ma ponadto w takiej sytuacji prawo żądania odszkodowania w wysokości pozostałych opłat okresowych przewidzianych w umowie. Zgodnie z punktem 6 OWUL jeżeli finansujący ubezpiecza przedmiot leasingu to korzystający zobowiązany jest pokryć koszty ubezpieczenia przedmiotu leasingu. W przypadku gdy ubezpieczyciel nie odpowiada za szkodę z powodu niedotrzymania warunków ubezpieczenia przez korzystającego korzystający zapłaci finansującemu odszkodowanie w wysokości sumy pozostałych opłat oraz wartości końcowej przedmiotu leasingu. Korzystający jest odpowiedzialny za zabezpieczenie przeciwkradzieżowe przedmiotu leasingu, zwłaszcza samochodu, w zakresie wymaganym przez ubezpieczyciela przy pełnym ubezpieczeniu. Zgodnie z pkt 12 OWUL weksel zostanie zwrócony z chwilą wypełnienia przez korzystającego wszystkich zobowiązań wobec finansującego w sposób uzgodniony przez strony.

(k 12-19 umowa leasingu i OWUL)

Pozwana M. K. prowadząca wówczas Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „(...)” złożyła powodowi jako zabezpieczenie umowy, wskazane w umowie, weksel in blanco, który został poręczony przez pozwanego B. K. (1). Weksel został podpisany przez pozwanych.

Została również sporządzona deklaracja wekslowa podpisana przez pozwanych. W deklaracji tej pozwani oświadczyli, że składają do dyspozycji powoda weksel gwarancyjny in blanco. Wskazano, że powód ma prawo wypełnić w każdym czasie, na kwotę odpowiadającą zadłużeniu pozwanej z tytułu umowy leasingu operacyjnego nr (...) z 27.01. 2016r łącznie z należnymi odsetkami i wszelkimi innymi kosztami oraz opatrzyć ten weksel datą płatności według swego uznania, zawiadamiając pozwanych listem poleconym **wysłanym** najpóźniej na 7 dni przed terminem płatności. Pozwani upoważnili wekslobiorcę do oznaczenia miejsca płatności, według wyboru wekslobiorcy i zobowiązali się do uiszczenia opłaty skarbowej

(k 4-6 weksel i deklaracja wekslowa)

Z powodem współpracuje jako pośrednik przy zawieraniu umów leasingu na zasadzie umowy o współpracy P. E. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Prezesem tej spółki jest D. A. (1) urzędujący w K. Damian Adamczyk pośredniczył przy zawieraniu umowy leasingu między stronami. W obecności D. A. (1) pozwana podpisała umowę leasingu, weksel i deklarację wekslową. Przed podpisaniem czytała treść dokumentów. D. A. (1) informował stronę pozwaną, że wszystkie dokumenty dotyczące umowy są odsyłane do siedziby powoda a jego rola polega jedynie na odebraniu podpisów. W tym samym czasie w K. weksel i deklarację wekslową podpisywał B. K. (1). Pozwana z firmą P. E. Sp. zoo była związana dwoma umowami to jest : umową o współpracy w zakresie transportu i umową pożyczki. W związku z tymi umowami złożyła do dyspozycji P. E. Sp. zoo dwa weksle. Weksle te nie zostały wykorzystane. M. K. nie ma żadnych spraw cywilnych z P. E. Sp. zoo.

(k 178- 179 zeznania świadka D. A. (1))

Pozwana wpłaciła na rzecz powoda umówioną wpłatę początkową w wysokości 31.295,30zł brutto. (15.000,00zł + 16.295,30zł) a następnie jeszcze uiściła 5 rat leasingowych w kwocie po 4.228,76 zł każda. Wpłaty leasingowe uiszczano w następujących miesiącach: marzec, kwiecień, maj, czerwiec , lipiec – 2016r .

(wydruki dotyczące wpłat k 121- 125)

Przedmiot leasingu to jest samochód R. M. został wydany pozwanej po uiszczeniu wpłaty początkowej w dniu 17 .02. 2016r

(k 20 – protokół przekazania środka trwałego do umowy leasingu nr (...)).

W sierpniu 2016r samochód R. M. był używany przez pozwanego. B. K. (1) pojechał tym samochodem za zgodą M. K. do W.. Pozwani dysponowali 2 kompletami kluczyków. Samochód został skradziony w W. . Podczas kradzieży w samochodzie był drugi komplet kluczyków. Pozwana oraz powód występowali do G. SA o wypłatę odszkodowania. Zakład ubezpieczeń odmówił wypłaty odszkodowania z uwagi na przyjęcie, że ochrona ubezpieczeniową nie są objęte szkody spowodowane rażącym niedbalstwem. Uznano, że klucze pojazdu R. M. nie zostały prawidłowo zabezpieczone.

(k 187 akta szkodowe , k 113v zeznania pozwanej M. K.)

Ostatnią wpłatę opłaty okresowej leasingowej do powódki odnotowano 25 lipca 2016r

(k 121 wydruk potwierdzający wpłatę)

14 września 2016r wyznaczono pozwanej dodatkowy termin do zapłacenia zaległości i pouczono o możliwości rozwiązania umowy leasingu ze skutkiem natychmiastowym .Pismo doręczono pozwanej 23.09.2018r Wpłata ze strony pozwanej nie nastąpiła. Wobec tego w piśmie z 7.10. 2016r skierowanym do M. K. rozwiązano z pozwaną umowę leasingu nr (...) ze skutkiem natychmiastowym . Jako podstawę tej czynności wskazano pkt 4.4 OWUL . W wezwaniu tym zażądano zwrotu przedmiotu leasingu i uiszczenia rat za sierpień i wrzesień 2016r .Poinformowano, że rozwiązanie umowy daje prawo do żądania odszkodowania w wysokości pozostałych opłat okresowych przewidzianych w umowie. Pismo z 7.10. 2016r zostało doręczone pozwanej 17.10. 2016r. Pozwana pokwitowała je osobiście.

(k 77, k 78 pismo z 7.10. 2016r i dowód doręczenia, k 80- 82 pismo z 14.09.2016r i dowód doręczenia).

Pismem z 16.11. 2016r powódka zawiadomiła pozwaną, że 29.11. 2016r płatny będzie na rachunek bankowy powoda w T. weksel wystawiony na kwotę 105.607,88zł wskazano, jakie kwoty częściowe składają się na wskazaną sumę wekslową. W piśmie tym wskazano i opisano rachunek powoda , na który należy wpłacić sumę wskazaną w wekslu. Pismo z 16.11. 2016r wysłano do M. K. i poręczyciela B. K. (1) w dniu 16.11. 2016r. Pozwani otrzymali pismo z 16.11. 2016r.

(k8-11 pismo z 16.11. 2016r, potwierdzenia odbioru i dowód nadania tych pism w dniu 16.11. 2018r)

Pozwani nie reagowali na pisma powoda. Nie uiścili żadnej kwoty tytułem zaległości. Nie skontaktowali się również z powodem.

Powód wypełniając weksel złożony in blanco wpisał sumę wekslową w wysokości 105.607,88zł . Na tą kwotę złożyły się następujące kwoty częściowe :88.556,58zł – kapitał do spłaty ,6.876,04zł - raty netto za październik i listopad 2016r (bez podatku gdyż były niezafakturowane), 1.717,74zł - część składki ubezpieczeniowej niezwróconej przez M. K. , 8.457,52zł- raty brutto (zafakturowane) za sierpień i wrzesień 2016r -wymagalne przed pismem dotyczącym rozwiązania umowy.

Powód nie uzyskał żadnych korzyści z tytułu praw do leasingu od innej osoby niż pozwana gdyż przedmiot leasingu nie został zwrócony finansującemu przez korzystającego .

(zeznania prezesa powoda S. D. k112v- 113)

Sąd dał wiarę złożonym do akt dokumentom . Strony nie kwestionowały ich wiarygodności.

Zeznania świadka D. A. (1) nie budzą wątpliwości sądu. Są wiarygodne a ich treść jest niesprzeczna z treścią dokumentów w szczególności umowy leasingu, weksla i deklaracji wekslowej. Zeznania prezesa powoda co do zasady są wiarygodne. Nieścisłości związane z relacjonowaniem sposobu wyliczenia kwoty wpisanej do weksla wynikają z tego, że prezes powoda nie pamiętał dokładnie szczegółów związanych z obliczaniem żądania. Brak pewności prezesa powoda co do tego , na które raty były wystawione faktury , a które z nich przypadają po wysłaniu pisma dotyczącego rozwiązania umowy nie może budzić zdziwienia. Jest to zrozumiałe gdyż wyliczenia rachunkowe i księgowe należą do służb księgowych. Szczegółowy sposób wyliczenia kwoty wpisanej do weksla powód przedstawił w piśmie z 8.12. 2016r k 153. Zeznania pozwanej M. K. nie są wiarygodne w części, w której twierdziła, że nie jest jej wiadome, że Damian Adamczyk działał jedynie jako przedstawiciel powoda . Twierdzenia te są sprzeczne z zeznaniami świadka D. A. (1), który stwierdził, iż informował M. K., że „ jest uprawniony tylko do odebrania podpisów a cały komplet dokumentów zostanie odesłany do F. Sp. z o.o. „. Z zeznań tego świadka wynikało też, że w jego obecności pozwani podpisywali weksle. Świadek ten potwierdził, że pozwani mieli swobodę podpisywania dokumentów. Potwierdził też, że pozwana czytała umowę leasingu. Nie są też wiarygodne zeznania pozwanej, że nie wiedziała, iż umowa leasingu jest zabezpieczona wekslem i że nie czytała umowy. W tej też części zeznania pozwanej są sprzeczne z zeznaniami świadka D. A. (1) .W pozostałym zakresie oświadczenia pozwanej złożone podczas przesłuchania należy uznać jako wiarygodne.

Odnosząc się do zarzutów strony pozwanej dotyczących weksla należy podnieść, że w ocenie sądu pozwana pozostawiła powodowi do dyspozycji weksel własny, in blanco. Zgodnie z art. 101 ustawy z 28.04. 1936r Prawo wekslowe Dz.U.2016.160.t.j. weksel własny powinien zawierać : nazwę weksel, przyrzeczenie bezwarunkowe zapłacenia określonej sumy pieniężnej , oznaczenie terminu płatności, oznaczenie miejsca płatności, nazwiska osoby, na której rzecz zapłata ma być dokonana, oznaczenie daty i miejsca wystawienia weksla, podpis wystawcy weksla. W myśl art. 103 prawa wekslowego do weksla własnego stosuje się przepis art. 10 prawa wekslowego o wekslu in blanco. Prawo wekslowe nie zawiera definicji ustawowej weksla in blanco . Na podstawie prawa wekslowego można wywieść, iż weksel in blanco to weksel niezupełny, a ze względu na cel wystawienia jest wekslem gwarancyjnym często zabezpieczającym zobowiązania z umowy leasingu. Weksel niezupełny jest dokumentem, który w chwili wystawienia nie zawiera wszystkich ustawowych elementów weksla (w tym przypadku wskazanych w art. 101 Prawa wekslowego) . Weksel in blanco jest dokumentem zawierającym co najmniej podpis wystawcy złożony w zamiarze zaciągnięcia zobowiązania wekslowego Wekslem niezupełnym jest weksel pozbawiony elementów ustawowych z art. 101 prawa wekslowego , ale w świetle ustaleń stron mają być one uzupełnione o dalsze składniki weksla(por. Prawo wekslowe i czekowe . Komentarz. M. Czarnecki k 165).

Pozwana złożyła do dyspozycji powoda właśnie taki weksel własny in blanco opatrzony podpisem pozwanej i poręczony przez pozwanego . Poręczenie znalazło oparcie w art. 30 prawa wekslowego . Przepisy dotyczące poręczenia wekslowego mają zastosowanie do weksla własnego in blanco z mocy art. 103 prawa wekslowego . W ocenie sądu pozostałe elementy weksla zostały prawidłowo uzupełnione przez wekslobiorcę. W szczególności wpisano do weksla sumę wekslową w pieniądzu polskim oraz określono ją słownie. Sumę pieniężną podaje się przez wpisanie kwoty i waluty. Nieważność weksla powoduje brak oznaczenia waluty, w jakiej wyrażono sumę wekslową- orzeczenie SN 8.09.1995r IIICZP 105/95 ,OSN 1995, Nr 12.poz 174. W przedmiotowej sprawie taka sytuacja nie miała miejsca . Nie jest więc zrozumiałe dlaczego pełnomocnik pozwanej wywodzi, że weksel jest nieważny z powodu niewłaściwego wpisania sumy wekslowej. Do weksla wpisano również termin jego płatności, który oznaczono na 29.11. 2016r. W wekslu oznaczono również miejsce płatności weksla. Wskazano bowiem ,że płatność ma nastąpić w T., w Banku (...) S.A i podano numer rachunku powoda. Należy też wskazać, iż art. 102 ust3 prawa wekslowego wprowadzono domniemanie miejsca płatności. W wekslu wskazano dokładny adres siedziby spółki. Pozwana wiedziała, że wszystkie dokumenty znajdują się w siedzibie spółki (zeznania D. A. (1)) . Wobec tego nie ma żadnych podstaw aby twierdzić ,że

weksel jest nieważny z powodu braku oznaczenia miejsca płatności weksla. W wekslu wskazano również datę i miejsce wystawienia weksla. D. A. (1) był upoważniony jedynie do odbioru podpisów na dokumentach (por. zeznania świadka D. A. (1)) Strona pozwana nie wykazała, że weksel był nieprawidłowo wypełniony w zakresie daty i miejsca wystawienia weksla przez osobę uprawnioną do wypełnienia weksla czyli powoda. Jak wynika z zeznań świadka jego rola ograniczała się wyłącznie do odebrania podpisów od pozwanych na wypełnionych dokumentach. Strona pozwana nie wykazała również, że powód wypełnił inny niż posiadany przez niego weksel. Z zeznań powoda wynika, że pozwani złożyli do jego dyspozycji tylko jeden weksel . Pozwani nie wykazali, że złożyli do dyspozycji powoda inny weksel .Wobec tego ten zarzut pozwanych nie jest uzasadniony. Na uwzględnienie nie zasługuje też zarzut, że deklaracja wekslowa nie określa górnej granicy odpowiedzialności pozwanych. Żaden przepis prawa wekslowego nie wprowadza nakazu wpisywania do deklaracji wekslowej kwotowo górnej granicy odpowiedzialności osoby składającej weksel do dyspozycji. Z uwagi na gwarancyjny charakter weksla in blanco jest to niemożliwe lub bardzo utrudnione. Trzeba jednak podnieść, że w deklaracji wekslowej wpisano granicę odpowiedzialności wskazując , że weksel może być wypełniony na kwotę odpowiadającą zadłużeniu M. K. z tytułu umowy leasingu nr (...) łącznie z należnymi odsetkami i wszelkimi innymi kosztami.

Odnosząc się do zarzutu ,że przedmiotowy weksel nie został okazany pozwanym i przedstawiony do zapłaty należy podnieść, iż nawet gdyby przyjąć, że weksel załączony do akt sprawy nie został przedstawiony do zapłaty w terminie to nie nastąpiłby skutek, o którym pisze pełnomocnik pozwanych . Wystawiony weksel jest wekslem własnym. Posiadacz takiego weksla nie traci praw z weksla do wystawcy weksla własnego i poręczyciela tego weksla w przypadku nie przedstawienia weksla do zapłaty w terminie. (I.Heropolitańska Komentarz do ustawy – Prawo wekslowe ,opublikowano LEX 2011 teza 4)

Odpowiedzialność wystawcy weksla własnego jest niezależna od tego, czy weksel przedstawiono w terminie do zapłaty, a przedstawienie do zapłaty ma tylko to znaczenie, że uzasadnia zwłokę dłużnika i modyfikuje odpowiedzialność w zakresie należności ubocznych. Wystawca weksla odpowiada za jego zapłatę – art. 9 prawa wekslowego (por. Prawo wekslowe i czekowe . Komentarz, M.Czarnecki, Duże Komentarze Becka k 572) .Należy nadmienić, że pismem z 16.11. 2016r wysłanym przez powoda do pozwanych w terminie wskazanym w deklaracji wekslowej przedstawiono pozwanym, że 29.11. 2016r będzie płatny w T. , na wskazany rachunek powoda weksel wystawiony przez pozwanych . Wskazano też sumę wekslową i sposób jej wyliczenia. Dowód nadania tych pism do pozwanych załączono do akt sprawy .Wobec powyższego nie można przyjąć, że powództwo powinno być oddalone z powodu nieprzedstawienia weksla do zapłaty.

Należy więc przyjąć, że weksel in blanco został wypełniony zgodnie z deklaracją wekslową podpisaną przez pozwanych w dniu złożenia weksla in blanco do dyspozycji powoda. Z deklaracji tej wynikało, że pozwani to jest M. K. jako strona umowy leasingu i B. K. (1) jako poręczyciel wekslowy składają do dyspozycji powoda weksel gwarancyjny in blanco i upoważniają powoda do wypełnienia tego weksla w każdym czasie na kwotę odpowiadającą zadłużeniu M. K. z tytułu umowy leasingu operacyjnego nr (...) oraz do opatrzenia go data płatności według swego uznania zawiadamiając pozwanych listem poleconym **wysłanym** najpóźniej na 7 dni przed terminem płatności.

Końcowo pozwani podnieśli, że powód nie wykazał roszczeń wynikających ze stosunku podstawowego czyli z umowy leasingu i że żądanie jest nieuzasadnione gdyż powód powinien skierować roszczenie do zakładu ubezpieczeń. W ocenie Sądu zarzuty te są również nieuzasadnione. W ocenie sądu powód udowodnił, że roszczenie ze stosunku podstawowego czyli umowy leasingu istniało i było wymagalne. Do akt sprawy dołączono umowę leasingu łączącą M. K. z powodem . Przedstawiono również OWUL. Powódka nie wykazała, że przed zawarciem umowy nie zapoznała się z OWUL.W treści umowy jest zapis, że warunki realizacji umowy leasingu są sprecyzowane w OWUL a korzystający (w tym przypadku M. K.) otrzymał je , przeczytał i zrozumiał. Pozwana potwierdziła swoim podpisem że znana jest jej treść OWUL. Wobec tego trzeba przyjąć, że pozwana była związana postanowieniami OWUL z mocy art. 384 kc. Zgodnie z art. 4.4 OWUL w przypadku zwłoki przez korzystającego z zapłatą co najmniej jednej opłaty okresowej lub w razie niewywiązywania się korzystającego z obowiązków wynikających z umowy lub naruszania jakiegokolwiek jej warunku finansującemu służy prawo rozwiązania ze skutkiem natychmiastowym umowy leasingu i prawo żądania zwrotu przedmiotu leasingu . Rozwiązanie umowy w opisanym trybie daje finansującemu prawo

do żądania natychmiastowej zapłaty wszystkich zaległych opłat wraz z odsetkami, pokrycia kosztów windykacji, a jeśli przedmiot umowy nie zostanie zwrócony finansujący może odebrać przedmiot leasingu na koszt i ryzyko korzystającego. Nadto w takiej sytuacji finansujący ma prawo żądać odszkodowania w wysokości pozostałych opłat okresowych przewidzianych w umowie.

Nie budzi wątpliwości sądu fakt, że umowa leasingu wygasła. Taki skutek nastąpił chociażby z uwagi na treść art. 709(5) kc, który stanowi o wygaśnięciu umowy leasingu w przypadku utraty rzeczy, po wydaniu korzystającemu, z powodu okoliczności, za które finansujący nie odpowiada. W aktach sprawy brak jest dokumentu na okoliczność w jakiej dacie korzystający wypełnił swój obowiązek z OWUL i zawiadomił powoda o utracie przedmiotu leasingu – pkt 6.7 OWUL. Skoro doszło do wysłania pisma informującego o rozwiązaniu umowy z powodu nieuiszczenia rat to należy wnioskować, że korzystający nie zawiadomił niezwłocznie finansującego o utracie samochodu. Wobec tego powód wypowiedział umowę ze skutkiem natychmiastowym w oparciu o pkt 4.4 OWUL. Powód uczynił to pismem z 7.10. 2016r. Pozwana pokwitowała odbiór tego pisma w dniu 17.10. 2016r. W związku z wcześniejszym wygaśnięciem umowy leasingu pismo to było zbędne. Niezależnie od tego powodowi przysługuje roszczenia o zapłatę odszkodowania. Wynika to z treści art. 709(5) kc i z treści pkt 6.9 i pkt 9.3 OWUL. Zgodnie zaś z pkt 6.4 OWUL jeżeli finansujący ubezpiecza przedmiot leasingu to korzystający jest obowiązany pokryć koszty ubezpieczenia przedmiotu leasingu. Oznacza to, że niezapłacona składka mogła być refakturowana na pozwaną. Nie budzi wątpliwości sądu wyliczenie powoda dotyczące wysokości sumy wekslowej. Strona pozwana nie zakwestionowała skutecznie sposobu wyliczenia należności powoda. Powód w piśmie z 8.12. 2017r precyzyjnie wskazał sposób wyliczenia odwołując się do harmonogramu spłat. Między stronami ostatecznie nie było sporne to, że pozwana uiszczała na rzecz powoda opłatę początkową (kwota 31.295,30 zł brutto), która warunkowała wydanie przedmiotu leasingu oraz pięć rat leasingowych w kwocie po 4.228,76 zł każda. W związku z powyższym powód miał prawo żądać od pozwanej odszkodowania obejmującego kwotę 88.556,58 zł tytułem spłaty kapitału ujętego w ratach, kwotę 6.876,04 zł to jest sumę 2 rat netto, na które nie wystawiano faktury, kwotę 1.717,74 zł część składki ubezpieczeniowej, która nie została zwrócona przez pozwaną i kwotę 8.457,52 zł tytułem nieuiszczonych rat brutto, zafakturowanych (za sierpień i wrzesień 2016r)- łącznie 105.607,88 zł.

Zgodnie z pkt 6.9 OWUL w przypadku gdy ubezpieczyciel nie odpowiada za szkodę z powodu niedotrzymania warunków ubezpieczenia przez korzystającego korzystający ma obowiązek zapłacić finansującemu odszkodowanie w wysokości sumy pozostałych opłat. Z punktu 9.3 OWUL wynika, że w takim wypadku finansujący powinien otrzymać od korzystającego łącznie kwotę równą wartości końcowej przedmiotu leasingu. Wynika to z treści pkt 6.9 i 9.3 OWUL.

W przedmiotowej sprawie niewątpliwie szkoda powstała w okresie używania przedmiotu leasingu przez korzystającego. Z dokumentów szkody wynika, że odszkodowania nie wypłacono ze względu na niedotrzymanie warunków ubezpieczenia i pozostawienie przez pozwanego drugiego kompletu kluczyków w skradzionym samochodzie. Wobec tego zachodzi sytuacja określona w art. 6.9 a finansującemu czyli powodowi przysługuje odszkodowanie w wysokości sumy pozostałych opłat oraz wartości określonej w pkt 9.3 czyli wartości końcowej przedmiotu leasingu. Trzeba podnieść, że to pozwana korzystała z samochodu i to właśnie pozwana powinna zadbać aby wypełniać obowiązki wynikające z umowy ubezpieczenia. Przerzucanie odpowiedzialności na powoda za swoje zaniechania w zakresie korzystania z przedmiotu leasingu nie może zasługiwać na aprobatę. Trzeba podnieść, że zgłoszono żądania w postępowaniu likwidacyjnym ale nie zostały one uwzględnione z powodu zaniechań korzystającego w zakresie korzystania z przedmiotu leasingu.

Zgodnie art. 709(5) kc jeżeli po wydaniu korzystającemu rzecz została utracona z powodu okoliczności, za które finansujący nie ponosi odpowiedzialności, umowa leasingu wygasa. Korzystający powinien niezwłocznie zawiadomić finansującego o utracie rzeczy. W takiej sytuacji finansujący może żądać od korzystającego natychmiastowego zapłacenia wszystkich przewidzianych w umowie a niezapłaconych rat pomniejszych o korzyści, jakie finansujący uzyskał wskutek ich zapłaty przed umówionym terminem i wygaśnięcia umowy leasingu oraz z tytułu ubezpieczenia rzeczy a także naprawienia szkody. Zawarte w OWUL postanowienia regulujące zakres roszczeń powoda wobec korzystającej w przypadku utraty przedmiotu leasingu z powodów za które nie odpowiada finansujący mieszczą się w granicach wskazanych przez przepis art. 709(5)Kc. Można jedynie dodatkowo nadmienić, że kierowanie

wypowiedzenia do pozwanej nie było konieczne gdyż umowa wygasła z mocy art. 709(5) kc . Skierowanie pisma wypowiedzającego umowę nie ma znaczenia z punktu widzenia roszczeń powoda gdyż ma on prawo żądać naprawienia szkody.

Wobec powyższego sąd uznał, że powód zasadnie wpisał do weksła sumę wekslową w wysokości zasądzonej w pkt1 wyroku. Pozwana odpowiada jako wystawca weksła własnego zaś pozwany jako poręczyciel wekslowy. Zgodnie z art. 32 prawa wekslowego poręczyciel wekslowy odpowiada tak samo jak ten za kogo poręczył. Odpowiedzialność awalisty i wystawcy weksła jest solidarna na mocy art. 47 prawa wekslowego. Odsetki ustawowe za opóźnienie zasądzono od daty żądnej w pozwie na mocy art. 48 pkt 2 prawa wekslowego. Pismo z 16.11. 2016r zostało wysłane do pozwanych w terminie wskazanym w deklaracji wekslowej (dowód nadania pisma do pozwanych k 11).

O kosztach procesu orzeczono na mocy art. 98kpc. Do kosztów procesu zaliczono opłatę od pozwu, opłatę od pełnomocnictwa , opłatę od weksła i żądane koszty wynagrodzenia pełnomocnika (1321+ 3960 + 17 + 5400 + 106zł- łącznie 10 .804,00zł).